

สังคมโลกครั้งที่ ๑ และ ครั้งที่ ๒ เกิดจากลัทธิล่าเมืองขึ้น(Colonialism)ของระบบทุนนิยม

ซึ่งเกิดจากการแข่งขันกันสร้างประชาธิปไตยในเศรษฐกิจของอังกฤษกับฝรั่งเศสเป็นสำคัญ ซึ่งตรงข้ามกับลัทธิชาตินิยม(Nationalism)ของระบบทุนนิยม เช่นเดียวกัน

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นสันนิบาตชาติ(League of Nations)ที่เกิดขึ้นหลังสังคมโลกครั้งที่ ๑ และสหประชาชาติ(United Nations)ซึ่งเกิดขึ้นหลังสังคมโลกครั้งที่ ๒ ก็ต่อสู้เพื่อยกเลิกลัทธิล่าอาณานิคมที่เป็นต้นเหตุของสังคมโลกทั้ง ๒ ครั้ง เพื่อสร้างสันติภาพโลก และสร้างความมั่นคงระหว่างประเทศ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ทรงเริ่มต่อสู้กับลัทธิล่าอาณานิคมมาเป็นลำดับ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงต่อสู้อาชนะลัทธิล่าอาณานิคมอย่างแหลมคมยิ่งนัก

ด้วยหลักพุทธอิทธิสารธรรมอันเป็นการต่อสู้สันติที่สืกซึ่งที่สุดตามหลักพุทธประธรรม ๑๐ ประการที่ดีที่สุดในโลกหนึ่งกว่าหลักการของสถาบันพระมหาภัตตริย์ทั้งปวง โดยทำให้ประเทศไทยความเข้มแข็ง ทำให้มีการปกครองสมอภิบาลนาอารยประเทศ และเจริญสัมพันธ์ไม่ต่ำกว่ารัฐบาลนาอารยประเทศ

ได้ทำการสร้างประชาธิปไตยอย่างสันติมาตรหลักพุทธอิทธิสารธรรม ที่เรียกว่า “การปฏิวัติสันติ”(Peaceful Revolution)

ซึ่งจะมีผลมีชัยชนะอย่างเป็นไป俄องต่อประเทศนักล่าอาณานิคม

ที่สร้างประชาธิปไตยจากการปฏิวัติรุนแรง (Violent

Revolution) และทำการต่อสู้ด้วยแนวทางสันติอิทธิสารพุทธศาสนาอาณานิคมด้วย

ลัทธิประชาธิปไตย(Democracy) และ ลัทธิชาตินิยม

(Nationalism) และปรัชญาพุทธที่เหนือกว่าปรัชญาตะวันตกคือ.. “อนิจจัง ทุกขัง อนัตตาที่ไม่ได้มั่นถือมั่น” ซึ่งเหนือและลึกซึ้งกว่าปรัชญา

“เอกภาพของความแตกต่างที่ยึดมั่นถือมั่น” ตามหลักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของชาติสมัยใหม่ของลัทธิประชาธิปไตย คือ เศรษฐโนเอกราชและอิปปิตี้

ไม่รุกราน ไม่แทรกแซงกิจการภายในประเทศในบูรณาภิเษก เสมอภาคต้องที่ถืออยู่ในผลประโยชน์ระหว่างชาติ

ทรงดึงเอาประเทศประชาธิปไตยอื่นๆ เป็นพันธมิตร เช่น รัชเสี้ยย เยอรมัน อิตาลี ฯลฯ เข้าร่วมต่อสู้กับประเทศไทยจัดพระราชธรรมนักล่าอาณานิคมอังกฤษและฝรั่งเศส โดยทรงบุกเข้าไปต่อสู้ในบ้านของประเทศนักล่าอาณานิคมเองโดยที่ดีเยี่ยม เช่น การเด็ดขาดพ่ายแพ้ในศึกสุโขทัย ๒ ครั้ง ซึ่งไม่ใช่การเด็ดขาดในศึกสุโขทัย ๒ ครั้ง ดังนั้น

แต่เป็นเด็ดจีไปทำการต่อสู้อย่างสันติເἰօນที่ต่อสู้อย่างสันติເἰօນ นั่นเอง เพราะลัทธิล่าอาณานิคมเป็นเงื่อนไขให้เกิดของสังคมโลกทั้ง ๒ ครั้ง ดังนั้น

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จึงทรงเป็นผู้นำของโลกในการต่อสู้อาชนะลัทธิล่าอาณานิคม พระองค์จึงทรงเป็น...

... “พระมหาภัตตริย์สูรย์สันติภาพโลก”(The King of Peace Maker) นั่นเอง

พระองค์มีชัยชนะต่อลัทธิล่าอาณานิคมของโลก และลัทธิล่าอาณานิคมก็ล้มลายและถูกยกเลิกให้หมดสิ้นไปด้วยสหประชาชาติหลังสังคมโลกครั้งที่ ๒

มีหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงชัยชนะต่อลัทธิล่าอาณานิคมโดยอังกฤษและฝรั่งเศส คือ.. “สนธิสัญญาลับ The Entente Cordiale ค.ศ. 1904” ที่ได้บัญญัติไว้ว่า..

“คู่สัญญาระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศสจะไม่ผนวกอาดินแคนได้ของประเทศสยามมาเป็นของตน” (The two contracting parties have no idea to annexing of any Siamese territory) ทรงมีบทบาทจนได้รับการยกย่องยอมรับขึ้นทำเนียบของพระมหาภัตตริย์ที่ทรงมีบทบาทสูงเด่นของโลกในยุคหนึ้น

ต่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗

ทรงสืบทอดพระราชภารกิจของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว จนเกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงการปกครองฯ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๑๙

ต่อมาทางกองทัพแห่งชาติและรัฐบาลได้นำอาภรรบราไชบายของพระมหาภัตตริย์ รัชกาลที่ ๕ รัชกาลที่ ๖ รัชกาลที่ ๗

มาประยุกต์เข้ากับสถานการณ์ในขณะนั้นเป็น.. “นโยบาย ๖๖/๒๓” ยุติสิ่งຄرمกลางเมืองของไทย นำประเทศไทยจากสถานการณ์สังคมเข้าสู่สถานการณ์สันติภาพ และยุคดิสติงค์เรย์ของโลก ๒ ขั้ว(Bi-Polars) นำโลกยุคปฏิวัติรุนแรงเข้าสู่ยุคปฏิวัติสันติโดยพื้นฐานแล้ว

นี่คือบทบาทของประเทศไทยต่อการสร้างสันติภาพโลก

จากประสบการณ์ของไข้ไข้บาย ๖๖/๒๓ นำประเทศไทยเข้าสู่สถานการณ์สันติภาพ นำโลกเข้าสู่สถานการณ์ลั่นสุดยุคสังคมเย็นของโลก ๒ ขั้ว ได้ทำการสลายขั้ว และสลายความแตกต่างให้เข้าสู่สภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศไทยและทั่วโลก โดยได้ทำการพิเคราะห์อย่างละเอียดลึกซึ้งและแหลมคมที่สุด ได้พบว่า..

“ปรัชญาของทั้ง ๒ โลก”..คือ...

- โลกทุนนิยมเสรี..คือ.. “เอกภาพของความแตกต่าง”(The Unity of Diversity)

- โลกสังคมนิยม..คือ.. “เอกภาพของด้านตรงข้าม”(The Unity of Opposites)

ปรัชญาทั้ง ๒ โลกเป็นอุปสรรคไม่สามารถจะสร้างเอกภาพทางความคิดจิตวิญญาณได้ ที่นำไปสู่การสร้างสังคมแห่งสันติภาพโลกการที่แท้จริงได้ นั่นคือ...

- “เอกภาพของความแตกต่าง”...ของโลกทุนนิยมเสรี ยึดมั่นถือมั่นแต่ความแตกต่าง(Diversity) ขอให้แตกต่างกันเข้าไว้ เคารพความแตกต่าง จนไม่เข้าสู่เอกภาพความไม่แตกต่างที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหตุเพราะมองไม่เห็น..

“เอกภาพ”(Purity) เพราะเข้าใจว่าเอกภาพไม่มีความหมายอะไร หรือเท่ากับ ๐ หรือความว่างเปล่า ดังนั้น เอกภาพของความแตกต่าง..ก็คือ..ความแตกต่าง นั่นเอง ไม่สามารถที่จะเข้าถึงความไม่แตกต่างที่เป็นเอกภาพอันหนึ่งอันเดียวกันได้เลย แต่โดยสัจธรรมความจริงแท้แล้ว(Reality) ความไม่มีอยู่จริง(Existence) ความว่างมีอยู่จริง ๐ สัญมิอยู่จริง สัญญาณมิอยู่จริง อันตามมิอยู่จริง ความไม่แตกต่างมีอยู่จริง ความหมายของเอกภาพมีอยู่จริง เพียงแต่ผู้คนที่ไม่ใช่ชาวพุทธมองไม่เห็น เพราะเรามักจะใช้หุ่น ตา จมูก ลิ้น กายที่อย่าตนะทั้ง ๕ ไปมองจึงมองไม่เห็นรู้ไม่ได้สัมผัสมไม่ได้ แต่จะต้องใช้จิต(ใจ)ไปมองตามอริยสัจธรรม ๔ မรคคเมือง ๘ ก็จะมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสด้วยเข้าถึงได้ ซึ่งเมื่อมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสด้วยเข้าถึงได้ด้วยวิธีจิตตามหลักพุทธธรรมก็จะเป็นเข้าสู่ความเป็นเอกภาพหนึ่งเดียวกันที่ไม่มีความแตกต่างอีกด้วยไป เพราะเอกภาพคือสภาพธรรม(Reality) ที่จิตจะต้องสะท้อนภพธรรมซึ่งเป็นเอกภาพมายุ่งมุนษ์เรียกว่า..

“สัจธรรม” หรือ “ความจริง” หรือ เรียกคำอังกฤษว่า “Truth”

เมื่อมุนษ์สามารถใช้จิตไปสะท้อนภพของความจริงแท้หรือสภาพธรรมอันหนึ่งอันเดียวกันที่ไม่มีความแตกต่างก็จะยกระดับจาก..

“ความแตกต่าง..ขั้นสูง..เอกภาพสมบูรณ์ที่ไม่มีความแตกต่าง” ซึ่งจะนำไปสู่สันติภาพโลกการได้อย่างแท้จริง เพราะจิตเมื่อเข้าถึงสภาพธรรมอันเป็นความว่าง เป็นสัญญา เป็นอันตตา เป็นความไม่มี เป็นอสังขธรรม เป็นความไม่แตกต่างแล้ว ก็จะเป็นเอกภาพสมบูรณ์อันหนึ่งอันเดียวกันไม่แตกต่างเป็นเพchานิจ-ชา คนชาตินั้นชาตินี้ จิตทุกคนจะเป็นเอกกัคคตัวนึงอันเดียวกันโดยสภาพธรรมที่เป็นเอกภาพสมบูรณ์ นี้คือ สันติภาพโลกการ

เพราะความแตกต่างคือสัจธรรมสัมพัทธ์(Relative Truth)อันเป็นความถูกต้องอย่างประกอบด้วยเงื่อนไข และเอกภาพคือสัจธรรมสัมบูรณ์(Absolute Truth)อันเป็นความถูกต้องอย่างปราศจากเงื่อนไข

“เอกภาพของด้านตรงข้าม”...ของโลกสังคมนิยม ยึดมั่นถือมั่นแต่ข้าวหรือด้านตรงข้ามที่เป็นสภาพ.. “ความขัดแย้ง”(Contradiction) ขอให้ขัดแย้งกันเข้าไว้ ต้องเคารพความขัดแย้ง ต้องดำเนินความขัดแย้งไว้ จนไม่เข้าสู่เอกภาพความไม่ขัดแย้งที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้เลย แต่โดยสัจธรรมความจริงแท้แล้ว(Reality) ความไม่ขัดแย้งมีอยู่จริง(Existence) ความว่างมีอยู่จริง ๐ สัญมิอยู่จริง สัญญาณมิอยู่จริง อันตามมิอยู่จริง ความหมายของเอกภาพที่เป็นความไม่ขัดแย้งมีอยู่จริง เพียงแต่ผู้คนที่ไม่ใช่ชาวพุทธมองไม่เห็น เพราะเรามักจะใช้หุ่น ตา จมูก ลิ้น กายที่อย่าตนะทั้ง ๕ ไปมองจึงมองไม่เห็นรู้ไม่ได้สัมผัสมไม่ได้ แต่จะต้องใช้จิต(ใจ)ไปมองตามอริยสัจธรรม ๔ มรคคเมือง ๘ ก็จะมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสด้วยเข้าถึงได้ ซึ่งเมื่อมองเห็นได้ รู้ได้ สัมผัสด้วยเข้าถึงได้ด้วยวิธีจิตตามหลักพุทธธรรมก็จะเป็นเข้าสู่ความเป็นเอกภาพหนึ่งเดียวกันที่ไม่มีความขัดแย้ง นั่นคือ.. “วัตถุ”(Matter)ในปรัชญาวัตถุนิยม นั่นเอง เพราะลักษณะของวัตถุคือ..เป็นความจริงแท้ ไม่มีต้นไม้มีปลาย ไม่มีแคนกีดไม่มีที่สิ้นสุด ดำเนอยู่เป็นอนันตากล รู้ไม่ได้ สัมผัสมไม่ได้ด้วยหุ่น ตา จมูก ลิ้น หาย แต่รู้ได้สัมผัสด้วย.. “รูปของวัตถุ”(Form of Matter)ซึ่งสังขธรรมเท่านั้น และรู้ได้สัมผัสด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

เพราะว่า.. “วิทยาศาสตร์..คือ..การค้นหาสัจธรรมความจริงจากฐานของวัตถุ”(Science is seeking truth from concrete fact)

แต่วัตถุหรือเนื้อวัตถุที่ไม่เป็นรูป(Form)วิทยาศาสตร์ไม่อาจจะรู้ได้สัมผัสด้วยอย่างสิ้นเชิง ยกเว้นจะใช้

จิต(ใจ)เท่านั้นที่เอาไปมองหาเนื้อวัตถุที่เป็นสภาพธรรมอันเป็นความจริงแท้ที่เป็นเอกภาพนี้จะรู้ได้เห็นได้สัมผัสด้วย

และอาชญากรรมมองเห็นน่อวัตถุหรือตัววัตถุที่เป็นสภาพธรรมหรือความจริงแท้ที่เป็นเอกภาพ

เขียนโดย ม.ล.ชานุषิต ชมพนุท
วันอังคารที่ 27 พฤศจิกายน 2018 เวลา 16:02 น. -

บทความนี้ผมคัดลอกมาจาก "ไลน์ของพระรูปหนึ่งที่ผมรู้จัก" ได้สอบถามท่านไปว่าท่านเขียนเอง หรือคัดลอกมาจากไหน แต่ยังไม่ได้รับคำตอบจากท่าน
ถ้าทราบข่าวอย่างไรจะรีบแจ้งให้ทราบ

หม่อมหลวงชานุषิต ชมพนุท

27 พฤศจิกายน 2561